

efterhaanden faar Bakkerne saa godt undersøgt, at man med Bestemthed kan sige, om det er Aase eller Randmoræner.

Endelig skal jeg slutte med at sige: Naar Geologerne ikke er mere enige om det i DANIEL BRUUN'S Værk »Danmark« publicerede Kort over Israndens Stillinger i den sidste Istid, synes jeg ikke, man har Lov til at overføre det i en Skolebog ud en at gøre opmærksom paa, at det paa mange Punkter ikke er rigtigt.

Mødet den 31. Oktober 1925.

Fællesmøde for Dansk botanisk Forening og Dansk geol. Forening. Mødet holdtes i Botanisk Laboratorium, hvor Hr. Professor C. V. Prytz indledede en Diskussion om Raabjerg Miles Fremtid.

Mødet den 23. November 1925.

Hr. S. A. Andersen gav en foreløbig Meddelelse om Aase og Terrasser indenfor Susaaens Vandomraade.

Mødet den 7. December 1925.

Hr. V. Nordmann talte om Eem-Lagenes Alder. Paa Grundlag af 10 Boringer, som D. G. U. havde foretaget sidst i Juli og September Maaneder mellem Tønder og Rørkær og hvis Udførelse Foredragsholderen havde ledet, var det nu fuldtud konstateret, at Eem-Lagene i Vestslesvig tilhører sidste Interglacialtid, idet de uforstyrrede hviler paa Moræneler fra den næstsidste Istid, hvis Moræne gaar i Dagen paa Rørkær-Jeysing Bakke. — Resultaterne af Boringerne vil blive publicerede i D. G. U.s Skrifter.

I den efterfølgende Diskussion deltog D'Herrer HINTZE, MILTHERS, VICTOR MADSEN og A. C. JOHANSEN.

Hr. Hintze var glad over, at Spørgsmaalet om Eem-Aflejringer-nes Alder nu synes at være endeligt afgjort, men kunde ikke se, at dette betegnede noget nyt Resultat. Thi allerede de ældre Undersøgelser af Ristinge Klint havde givet dette, og selv ved VICTOR MADSENS og V. NORDMANN'S store Undersøgelser i Tiden 1903—06 (D. G. U. II. Række Nr. 17, 1908) ændredes ikke Forfatter-nes Opfattelse af Alderen, til Trods for, at de gav en hel ny Tydning af Lagerien, der fuldstændig brød med den tidligere Opfattelse heraf, en Omvæltning, som Opponenten tidligere havde talt imod her i Foreningen og aldrig havde kunnet godkende.

Resultatet af de revolterende Undersøgelser burde imidlertid have været, at Eem-Lagene da maatte have været henførte til næstsidste Interglacialtid, og dette Skridt havde MADSEN ogsaa fuldt ud foretaget i 1916 (D. G. U. IV. Række, Bd. 1, Nr. 2). Men naar NORDMANN nu bestemt hævder, at Eem-Lagene stammer

fra sidste Interglacialtid — hvad Opponenten aldrig har draget i Tvivl — maa Konsekvensen imidlertid blive, at Tydningen af Ristinge Klints Lagserie atter maa ændres til den, forud for 1908 Publikationen, af FORCHHAMMER, JOHNSTRUP, MUNTHE o. fl. angivne, og en fornyet Undersøgelse af Ristinge Profil og vore andre Eem-Forekomster turde derfor være paakrævet.

Hr. Nordmann kunde ikke indse, at Resultatet af de nyomtalte Boringer i Tønder-Egnen kunde influere noget som helst paa Forholdene i Ristinge Klint. De betød jo blot en Tilbagevenden til den oprindelige Anskuelse, der ogsaa næredes i 1908, at Eem-Lagene tilhørte sidste Interglacialtid. Vel havde Taleren deltaget i VICTOR MADSENS senere Undersøgelse (1915) af Ristinge Klint, men de Anskuelser, som blev fremsatte i Publikationen herom (se D. G. U. IV. Række, Bd. I, Nr. 2), stod udelukkende for Hr. MADSENS Regning. — Taleren vilde fremdeles hævde den Anskuelse — som ogsaa Hr. MADSEN tidligere havde hævdet — at naar ikke ganske overbevisende Grunde taler for det modsatte, er man ikke berettiget til at fordele en kontinuerlig Lagserie af glacigene Aflejringer paa to eller flere Istider, med mindre de er skilte ved Aflejringer, hvis Fossilindhold tilkendegiver dem som interglaciale. Saadanne Grunde til at dele de over Eem-Lagene i Ristinge Klint liggende glaciale Dannelser forelaa efter Talerens Mening ikke.
